

[Undervisningsministeren]

er der jo altså ikke forbud i dette land mod at være dygtig, og jeg vil gerne slutte mig til det, som en række ordførere har sagt her, nemlig at Tvind bruger den gældende lov, og at man ikke skal klandre dem for det.

Men når hr. Poulsgaard taler om Tvinds formue, vil jeg gerne her understrege, at det ikke er skatteydermidler. Mig bekendt er Tvinds formue bl. a. opstået derved, at når vi f. eks. til skolerne udbetaler lærerlønninger i henhold til reglerne, har Tvind internt et system, der gør, at en væsentlig del af disse lærerlønninger afleveres til Tvindsamvirket. Men lige så vel som ingen bestemmer, hvad vi hver især som folketingsmedlemmer skal bruge vores løn til, er der dog vel heller ingen, der vil forvente, at vi skal sige til Tvindskolerne, at de ikke må bruge deres løn på den måde, eller at de skal anvende den på den måde. Det turde dog være et internt anligende mellem Tvindsamvirket og den enkelte lærer, om man ønsker at anvende sin lønning på den ene eller den anden måde.

Hr. Poulsgaard var vred over, at regeringen ikke havde nogen hensigt med Tvind, og var vred over min laissez faire-holdning til Tvind – det var ikke det udtryk, han brugte, men det var nok det, han mente.

Jeg vil gerne understrege, at det er min opgave i egenskab af undervisningsminister at tage stilling til, om Tvind og andre tilskudsberettigede skoleformer opfylder lovens betingelser. Hvad jeg som privatperson måtte mene om de pågældende skoler, turde være sagen aldeles uvedkommende. Om jeg kan lide pædagogikken på Tvind eller på andre af de efterskoler og frie skoler, jeg har været ude at se, vedrører ikke mit arbejde og mine forpligtelser som undervisningsminister. Det er udelukkende at tage stilling til, om skolerne opfylder de krav, dette folketing har sat ved den lovgivning, der er givet her i huset.

Så blev der nævnt noget om bl.a. køb af landbrugsejendomme, og hr. Poulsgaard var også inde på spørgsmålet om et tyveri. Jeg vil gerne sige, at landets love, uanset om det drejer sig om køb af landbrugsejendomme eller om tyveri, gælder for alle landets borgere og selvfølgelig også for dem, der er knyttet til Tvind. Men når hr. Poulsgaard lægger så megen vægt f.eks. på tyveri, må jeg sige, at det vel ikke er noget, der gælder særligt for Tvind. Jeg ved ikke, i hvor høj grad der er foregået tyverier med elever knyttet til

Tvind, men det er i hvert tilfælde ikke det eneste sted, det foregår. Det foregår vel formentlig også på andre frie skoler, og det foregår i folkeskolen, ja, det foregår sågar her i dette hus, hvor jeg forgangen uge fik tømt mine lommer, da min frakke hang her. Så det kan faktisk foregå mange steder, men det bliver det jo ikke mere lovligt af, uanset hvor det foregår, for selvfølgelig gælder loven for os alle sammen, og der bliver også sat ind over for disse tyverier; de bliver anmeldt, og politimyndighederne tager sig af det.

Hr. Poulsgaard var inde på spørgsmålet om klientelet af unge, og det vil jeg gerne vende tilbage til i forbindelse med nogle bemærkninger, jeg har i anledning af noget, fru Karen Højte Jensen sagde. Fru Karen Højte Jensen lagde ud med at sige, at undervisningsministeriet havde måttet ansætte en konsulent specielt til Tvind. Det får mig til at sige, at man jo ikke skal tro på alt, hvad der læses i aviserne, hverken om undervisningsministeriet, om Tvind eller for den sags skyld om så forfærdelig mange andre ting. Det er korrekt, at der er ansat en ekstra konsulent i undervisningsministeriet, men det, der er sagen, er, at vi en kort årrække har haft en udvikling på efterskoleområdet, som gør, at vi i dag har 50 pct. flere efterskoler – væksten er ikke primært tvindske efterskoler men faktisk det, vi i dagligdagen kalder de kristne friskoler – og omkring 100 pct. flere elever, og derfor har vi udvidet med en ekstra konsulent, bl.a. for at kunne leve op til den forpligtelse, undervisningsministeriet har til at skulle føre tilsyn med skolerne.

Denne konsulent har inden for de sidste fem måneder besøgt de, jeg tror 8 af de 9 efterskoler, som Tvindsamvirket driver. Der gør sig en række forhold gældende; der er en række karakteristika. Et af dem er det, som hr. Poulsgaard var inde på, nemlig at det tidligere nok i høj grad var forældre til unge mennesker, der valgte disse skoler ud fra, skal vi sige nogle ideologiske opfattelser, hvorimod klientelet i dag i langt højere grad er blevet unge mennesker med meget store og vanskelige sociale problemer, og det synes jeg hører med. Når vi skal vurdere resultaterne af de pædagogiske metoder, skal vi ikke glemme, at vi her står over for unge mennesker, som vi andre, vort sociale system og vort skolesystem har prøvet den ene, den anden, den tredje og den fjerde løsning for,